

Dat irritante maïs in de polder

Wat moeten we toch met maïs in de polder? Ik houd niet van maïs. Ja, als het op mijn bord ligt met een lekkere salade, dan wel. Maar niet als ik in de polder loop of fiets. Vooral in deze tijd van het jaar, augustus, als het hoog is opgeschoten, irriteert het me. Je kijkt er niet overheen, je kijkt er tegenaan. Weg is het uitzicht! Terwijl de charme van de polder nou juist die wijde blik is. Ik wil grasland met sloten, zo ver het oog reikt. Met zwart-bonte koeien, met reigers aan de slootrand, met statige zwanen in het water. Dát is mijn Krimpenerwaard.

Toch begrijp ik wel zo'n beetje waarom er steeds meer weilanden vol worden gezet met maïs. Het heeft iets te maken met melkquota en met mestoverschotten. Met koeien die steeds meer melk geven, zodat er steeds minder van nodig zijn. Zodat minder boeren koeien houden. En ja, wat moeten al die boeren dan met hun weilanden? Schapen kunnen. Schapen passen wel, met hun dartelende lammetjes in de lente. En grutto's kunnen: natte weides, daar zitten ze graag en met velen. Soms film ik ze in het voorjaar, die grutto's. Rare filmpjes zijn dat, want er is vaak geen grutto op te zien, maar het gaat me dan ook om het geluid. Wonderlijk, hoeveel geluid er opstijgt uit het hoge gras als de grutto's terug zijn. Fascinerend. Maar ja, gruttolandjes leveren een boer natuurlijk niks op. Maïs is lucratiever. En wie ben ik om te zeggen dat boeren niet iets lucratiefs mogen doen met hun eigen land?

Tijden veranderen nu eenmaal. Veeteeltgebieden worden natte natuur, lees ik in de kranten. Moerasgebieden met muggen, zeggen tegenstanders. Koeien verdwijnen van het land, grote kans dat ze in de toekomst het hele jaar binnen blijven, lees ik zelfs. En intussen wordt buiten maïs aangeplant. Aan het eind van de zomer fiets ik knarsetandend langs de maïsvelden.

Maar dan ineens... zonnebloemen! Langs de rand van een maïsveld staat een rij hoge gele zonnebloemen. Een goedmakertje van een boer die beseft dat hij met zijn maïs het uitzicht verknalt? Zijn zonnebloemen toveren een glimlach op mijn gezicht. Wat een idee! Bij deze mijn oproep aan alle maïsboeren: zaai voor ons – als een klein douceurtje - zonnebloemen langs de randen van de velden. Dan krijgt het nieuwe landschap van de Krimpenerwaard toch een aardig gezicht.

Lucy Beker

Augustus 2010

